

(Counterpunch)

Противљење геноциду постало је нека врста кућне радиности у Сједињеним Државама.

Повсуда по универзитетима појављују се „студије геноцида“. Пре пет година оформљена је једна бесперспективна „Радна група за спречавање геноцида“ (“Genocide Prevention Task Force”), на челу са ветеранима Клинтонове администрације: бившом државном секретарком Мадлен Олбрајт и бившим секретаром одбране Вилијемом Коеном.

Библија ове кампање је „Паклени проблем“, књига Саманте Пауер (Samantha Power: “A Problem from Hell”). Госпођа Пауер тврди да је влада САД, мада добронамерна попут свих нас, исувише спора да интервенише и „спречи геноцид“. Овај предлог америчка влада прихвата, чак дотле да је госпођу Пауер узела за саветника.

Зашто је влада САД тако приљежно кренула у крсташки поход против „геноцида“?

Разлог је јасан. Откако је холокауст постао најраспрострањенија историјска тема у државама Запада, појам „геноцида“ је нашироко и лако прихваћен као највеће зло које је снашло планету. Сматра се да је то горе од рата.

У овоме лежи његова огромна вредност за војно-индустријски комплекс САД и за инострану политичку елиту у потрази за прихватљивим изговором да војно интервенишу ма где да одлуче.

Пут у рат поплочан добрим намерама

Пише: Дајана Џонстон
среда, 06 фебруар 2013 21:54

